

Warszawa, 20 maja 2014 r.

**MINISTERSTWO
SPORTU I TURYSTYKI**
PODSEKRETARZ STANU
Katarzyna Sobierajska

DT-II/0201/4/2013/JT/ 71

Pan Marek Ratajczak
Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

W odpowiedzi na pismo z 28 kwietnia 2014 r., sygn. DIR.ZSW.174.3.2014/AS, przekazujące w toku uzgodnień międzyresortowych uwagi Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego do projektu rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki w sprawie nabywania uprawnień przewodnika górskiego, uprzejmie dziękuję za aktywny udział w procesie uzgodnień oraz informuję, co następuje.

1. Każda z części (teoretyczna i praktyczna) i form (pisemna i ustna) egzaminu na przewodnika górskiego sprawdza inny rodzaj wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Część pisemna weryfikuje tzw. „twardą” wiedzę, czyli fakty i konkretne wiadomości. Część ustna sprawdza rozumienie złożonych procesów i prowadzenia logicznego wywodu przyczynowo-skutkowego, na sprawdzenie czego nie zawsze jest czas podczas egzaminu praktycznego, który sprawdzać ma głównie metodykę prowadzenia grup, orientację w terenie, umiejętność dbania o bezpieczeństwo grupy itd. Uwaga zawarta w pkt 1 ww. pisma proponująca likwidację części ustnej egzaminu teoretycznego pozostała tym samym nieuwzględniona.
2. Konieczność utrzymania podziału każdego rodzaju uprawnień przewodnika górskiego na trzy klasy wynika z art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych. Ponadto, istotą różnicy pomiędzy poziomem umiejętności przewodnika II i I klasy są faktycznie umiejętności praktyczne, dlatego też poziomy te rozróżnia właśnie zakres szkolenia praktycznego. Uwaga zawarta w pkt 2 ww. pisma dotycząca propozycji zniesienia podziału klasowego uprawnień przewodników beskidzkich i sudeckich tym samym nie może zostać uwzględniona.
3. Organizacja egzaminu na przewodnika górskiego pociąga za sobą określone koszty stałe leżące po stronie budżetu samorządów województw. Organizacja egzaminu dla

grup szkoleniowych liczących mniej niż 10 osób (czyli nawet dla 1-2 osób) oznaczałaby podział tych kosztów na mniejszą liczę kandydatów, co musiałoby się wiązać z koniecznością znacznego podniesienia opłaty egzaminacyjnej. Wysoki koszt tej opłaty mógłby stanowić istotną barierę w dostępie do zawodu. W świetle powyższego MSiT nie uwzględnił uwagi zawartej w pkt 3 ww. pisma proponującej zniesieniu warunku minimalnej liczby kandydatów do przeprowadzania egzaminu.

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, cursive letters. The signature is located on the right side of the page, below the main text block.